

Primorske novice, petek, 6. februar 2015

Pri Podgradu se je pred dnevi tik ob obcestnem počivališču pri nekdanjem predoru znašla koža odrtega merjasca. Marsikdo se je ob pogledu nanjo zgrozil, komu se je zaradi zaudarjanja tudi obrnil želodec. Le kako morejo ... si je mislila večina. Toda lovci in veterinarska uprava odgovarjajo: to je zakonito, higienično in v skladu z evropsko prakso.

ILIRSKA BISTRICA > Kam sploh sodijo koža in kosti zdrave divje živali, ki je bila legalno ustreljena, njeno meso pa uporabljeno za prehrano ljudi? Lovci jih vračajo zlasti nazaj v naravo, včasih končajo tudi v zabojnikih ali kje drugje, tudi tam, kamor ne sodijo.

Nazaj v naravo

“Če je žival zdrava, se lovec odloči, ali bo žival dal iz kože v skupni izkoževalnici ali bo to naredil

doma. Kje končajo doma od mesa ločene kosti in koža živali, je stvar odločitve vsakega lovca posebej, saj to ni sistemsko rešeno. Sam jih, podobno kot kosti piščanca, odlagam v rjav zabojnik za biološke odpadke,” pojasni **Marko Žnidaršič**, starešina lovske družine Brkini, ki sega do kraja, kjer je bila odvržena merjaščeva koža.

“Verjetno je šlo za malomarnost lovca, ki je kožo odvrigel tja, kamor ne sodi. Običajna lovska praksa je, da uplenjeno in prijavljeno žival najprej pregleda pooblaščen lovec, ki ima opravljen izpit za preverjanje, če imajo živali kakšno bolezen ali zajedalce. Če so problemi, žival prevzame veterinarska služba, sicer pa lovec,”

še doda. Pod streli njihovih 56 članov so letos padli štirje divji prašiči, lani 82.

Ker je divjih prašičev v zadnjih letih izjemno veliko in ker povzročajo škodo v kmetijstvu, država nalaga lovcem zadnja leta tudi precejšen odstrel. Zato jih je mnogo padlo tudi na območju sosednje lovske družine Bukovca: lani 120, letos devet. *“Naša legalna praksa je, da kožo in kosti, podobno kot drobovino divje živali, vrnemo nazaj v naravo,”*

je povedal starešina družine

Boris Stopar.

Seveda ne blizu hiš

Na Lovski zvezi Slovenije članom priporočajo, da odpadke uplenjene divjadi zbirajo in odstranjujejo v skladu z veljavnimi veterinarskimi predpisi. *“Glede kože in kosti pa smo mnenja, da se jih da koristno uporabiti, zato smo proti njihovem uničevanju,”* so nam pojasnili na zvezi.

Da odlaganje kože v naravi ni nelegalno, niti nehigienično, potrjujejo tudi na Upravi Republike Slovenije za varno hrano, veterinarstvo in varstvo rastlin, ki nadzira ravnanje s temi odpadki. *“V kolikor ob odstrelu divjadi ni bil postavljen sum, da je okužena z nalezljivo boleznijo, se ti odpadki lahko varno pustijo v naravi, kar pomeni, da se lahko drobovina in druge dele divjadi odstrani in pusti na kraju samem. Takšne prakse so v državah članicah EU dobro uveljavljene in v nekaterih primerih temeljijo na kulturnih tradicijah ali na nacionalni zakonodaji,”* so nam sporočili.

Seveda pa to ne pomeni, da lahko lovci odlagajo te odpadke kjer koli in da si lahko pojem “v naravi” poljubno tolmačijo. *“Dobra lovska praksa seveda upošteva, da se teh odpadkov ne pušča na kmetijskih površinah in ne v bližini javnih površin,”* so natančnejši tudi v upravi.

Nekateri deli nujno v sežig

Nekoliko drugačno je ravnanje z ostanki v naravi ulovljenih živali, kot so koža in spodnji deli okončin, ki nastanejo v lovskih zbiralnicah. Medtem ko zakonodaja dovoljuje, da se poginule in povožene prostoživeče živali lahko pusti na kraju pogina, pa je potrebno *“tako pridobljene živalske stranske proizvode”*

, kot so jih poimenovali evrobirokrati, vključiti v javni in legalni sistem zbiranja, ki je pod okriljem veterinarske službe.

Zakonodaja, ki velja za celotno Evropsko unijo, zahteva, da ti odpadki končajo v sežigu ali sosežigu, se predelajo v krmo, organsko gnojilo ali sredstvo za izboljševanje tal ali se prodajo tretjim državam.

Manj zakomplicirana je usoda teh odpadkov, če so nastali doma za domačo rabo. □ *“Če je govora le o nekaj kosteh, te sodijo med biološke razgradljive odpadke. V primeru, da bi jih bilo več, pa se bomo organizirali in zbirni center Globovnik opremili z ustreznimi posodami, kot smo se že za odpadna olja in maščobe,”*

je povedal

Igor Batista

, direktor Komunale iz Ilirske Bistrice, ki na tistem območju skrbi za odpadke.

BOGDAN MACAROL